

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Oratio Iudæorum ad Petronium Præsidem, ne Caligulæ statua templo
inferretur, deprecantium: Ex Philone, libr. de legatione ad Caium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

ultimo loco possumus, ut minus apparata videatur
oratio.

ORATIO IUDÆORVM
ad Petronium Præsidem, ne Caligulae
statua templo inferretur, deprecantum.

Ex Philone, lib. de legat. ad Caium.

Aucto*ri* Et adhuc ducit, &c. que sic
Latinè se habent:

bulis vrendum est in tragicis calamitatibus
Deinde in medio eorum stantes, abluti cognato
sanguine (nam talia iauacra ad inferos preparantibus
conuerunt) admiscebimus, & proprium, nos-
metipso infuper iugulando. Morientium hoc
mandatum erit ultimum: ne Deus quidem nos
accuset, qui vtriusque rationem habuerimus,
& Imperatori debita reverentia, & sacram
legum custodia: Id fieri, si vitam haud viuendā
contempserimus. Audiuimus priscam fabulam
ē Græca literatura profectam, tantam vim su-
isse Gorgonei capitii, vt hac visa homines con-
fessim verterentur in fæcos. Id quamquam fa-
bulosum videatur, negari tamen non potest, si
mille quiddam magnos nec opinatos casus effi-
cere. Petras, Petroni, si (quod abiat) aliqui no-
strates viderent in templum deduci statuam,
non in faxa mutatum iri, oculis strupentibus, &
per singula membra sopito naturali motu cor-
poris? Extremum, Petroni, hoc erit nostrum
votum æquissimum, non contendimus ne im-
perata facias, mortam tantum perimus, & ora-
mus supplices, vt nobis licet legatos ad domi-
num mittere. Fortassis impetrabimus, ne reli-
gio cœlestis numinis, ne leges sanctissimæ ab-
oleantur, neve ultimis etiam posthabeamur
gentibus, quibus sui ritus manent incolumes;
ne decreta eius aut proavique temerentur, quæ
nostros mores approbarunt, diligenterq; con-
firmarunt; Fortan his auditis fieri mollior. Non *Iram sequi-*
temper eadem sunt voluntates Principum: iratorū tur miseri-
verò euaneant celerimè. Periti sumus ca-
lumnis, permitte adhibeamus remedium: du-
rum est in dicta causâ damnati: si nihil impe-
tramus, quid vetat, ne quæ nunc vult, tunc faci-
at: missam legationem noli præcidere
spem tot millium, non de lucro, sed de pietate *Sanctitas*
contententium: Imb, & de lucro: quod enim *lucrum est*
lucrum homini est sanctitate virtus?

Hæc tum magna contentione magnoque
desiderio dicta sunt ab honoratissimis singulti-
bus, & anhelis, lachrymis simul ac sudore
diffuentibus, vt iam Petronio cæterisque mi-
serationem mouerent. Est enim mitis in-
genio, & verbis factisque flexi-
bilis.

OECONOMIA
orationis.

I. Exordium plenum miserationis, & prudens ad auertendam suspicionem seditionis, ne farè Petrus eximaret hanc popularem turbam, ad res nosuandas concitatam. In hac autem demissione longè magis ad inflammos animos, sunt idonei, quippe Canes sedentem non mordent.

II. Argumentantur à suis obsequijs, & morum lenitate, quod apud Præfitem erat efficacissimum. De hac autem genere benevolentia, & fide erga Principes, honorifica testimonia colligunt Josephus lib. aduersus Appionem.

III. Tradunt omnia, præter religionem, unam & maximam animorum opulentiam: inde in ardentes & tragicos affectus erumpunt, quibus vel ferreum pectus emolliant. Graciamen fabula de Gorgone, non multum facit ad grauiatem orationis, & olet stylum scholasticum, nisi vela eis apud Graculum hominem Gracis fabulus constitutus uos fuisset.

IV. Prudentia admodum consilio moram petunt, quam urgent acriter honestu rationibus. In istis plurimque malo-ruenti moram innescare, penitus amoliri est.

Subtexam hic apologiam Hermenigildi, qui apud Patrem Leuigildum, Gothorum Regem, causam dicit. Si quis rem plenius volet, legat si placet actionem oratoriam, à me de hoc argumento nuper editam.

HERMENIGILDI
Apologia.

LEVIG. *Age, licet tibi causam dicere, dilue si potes eas sceleris maculas, quæ tibi à sole ipso in os illud tuum importunum regeruntur.*

HERM. *Innocentiam meam, pater, declarare facile est, innocentia patrocinium inuenire difficile; Te unum ego in hac flamma inuidia, quæ me ictum & prope fumantem vides, habui, quem appellarem, quem obrestarer, qui fidem meam iniquissimis calumnijs vexatam credarem. Nunc autem te peracerbum accusatorem,*

feuerum iudicem, &c, quod crudelius est, patrem iratum experior. Tu me peccabisti ab hospitiali mensa & regijs epulis extractum, ornamenti exuis, vinciri, & huius calamitatis carceris tenebris mandari iustisti: veteor ne si me innocentem iterum dixeris, tuum iudicium, quod tempera grauissimum fuit, videat refellere, & dum in conscientia meæ patiocinari studio, paternam culpam accusem; quæ res mihi suppliciis omnibus acerbior semper visa est.

LEVIG. *Videre orationis insidias.*

HERM. *Tacebo igitur (mi pater) si iubes, & silentio premam conscientiam.*

LEVIG. *Eloquere, peruicax, eloquere: teos inauditos dampnare non solco.*

HERM. *Loquar igitur (mi pater,) quia ubes, non quid cur oratione aut silentio spem aliquid me effecturum: sed vt cum questes habuerit postremas sanguinis mei uictus uiribus infundam. Etenim si tantum hoc quicquid miseræ animæ reliquum esse voluisti, a meis calumniatoribus expretetur, datem cumiliamento ingulum, & sorem meum laetissimè propinpare: nunc autem hoc agitur, ut demotui cineribus quiescere non licet, sed ijs accusat: hoc si pater iniquum est, pero a te, et filii moribundi ultimos gemitus æquis auribus excepis.*

LEVIG. *Age, tolle istam insidiosam orationem, die de crimine.*

HERM. *Non est hoc nouum crimen (mi pater) iam diu telam illam coniux tua *Gessuatha*, nobis vero nouera, semper infestos, quam eius dignitas postulabat, in me & fratrem meum molitur. Vt inam (si licet beatos manus sollicitare) parentis meæ demortua, tue vero augusta coniugis animam ad hoc tribunal adducere fas esset, filiem ego, & ipsa loqueretur: dicere, ut impendente fatali necessitate, quæ nobis illam mortuam caelo, sed terrenam uulnus feminam eripuit, languentibus, ut poterat brachij me fratremque meum complexa, tibij genialem thorum, per castissimos amores, per contaminata consubstantia fæderis, communem lumen commendabat: Ea tunc eramus certate (mi pater) quæ sensum doloris vix admittit. Sed tamen ubi tuos rotantes oculos, & te moribundæ corpori afflum, dextramque prehendentem vidimus, non tenuimus infantiles lacrymas, quas & tuus dolor, & matris inter has voces explau-*